

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobce: **L. N.**
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Poledníkem
sídlem Příkop 843/4, Brno

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha

za účasti: **J. F.**
zastoupený advokátem Mgr. Rudolfem Bartošíkem
sídlem Národních hrdinů 12/1, Břeclav

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2016, čj. 20059-4/2016-900000-304.1,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Celní úřad pro Jihomoravský kraj (dále jen „celní úřad“) vydal platební výměr na úrok z posečkání/splátek ze dne 10. 12. 2015, čj. 186006-3/2015-530000-41 ve výši 109 126 Kč. Toto rozhodnutí napadl žalobce odvoláním.
2. Žalovaný rozhodnutí celního úřadu změnil a rozšířil dobu, po kterou byl úrok z posečkání/splátek vyměřen. Nová výše vyměřené částky byla 115 595,06 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. V žalobě ze dne 24. 10. 2016 žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za nesprávné v celém jeho rozsahu, přičemž ho označil za rozporné se zákonem. V konečném důsledku zasáhlo do práv jeho dvou synů na hmotné zaopatření. Uvedl, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s jeho námitkou o tom, že úrok z posečkání/splátek je ve svém úhrnu tak vysoký, že ohrožuje výživu žalobce i jeho synů a je pro něho likvidační. Tímto postupem porušil správní orgán princip přiměřenosti a jednal v rozporu se zásadou dobré správy.
4. Vzhledem k jeho osobním poměrům byl vyměřený úrok zcela neúměrně vysoký a byl výsledkem nepřiměřeně tvrdého postupu správního orgánu.
5. Poukázal na to, že dne 17. 3. 2008 byl pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav uznán invalidou II. stupně, přičemž mu byl vyměřen invalidní důchod ve výši 8 186 Kč. Ode dne 4. 3. 2015 je ve dlouhodobé pracovní neschopnosti. Jeho čistý příjem činil 12 657 Kč. Nadto je žalobce otcem dvou synů, kteří aktivně studovali, tudíž jeho vyživovací povinnost vůči nim bude trvat ještě několik let. Svá tvrzení dokládá přiloženými důkazy, které jsou zároveň obsahem správního spisu (potvrzení praktického lékaře, potvrzení České správy sociálního zabezpečení o výši invalidního důchodu, rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, potvrzení zaměstnavatele o průměrné výši měsíčního příjmu, potvrzení o studiu jeho synů a kopie jejich rodných listů).
6. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

III. Vyjádření žalovaného

7. V podání ze dne 28. 2. 2017 žalovaný uvedl, že uplatněné námitky žalobce jsou totožné s námitkami, které uvedl již v odvolání.
8. V napadeném rozhodnutí se zabýval tím, zda byl naplněn neurčitý právní pojem „vážné ohrožení výživy dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných“. Vzhledem k současnému příjmu žalobce ve výši více než 20 000 Kč měsíčně a s přihlédnutím k tomu, že solidárním dlužníkem je rovněž pan J. F., nebylo možné dospět k jinému závěru.
9. Upozornil rovněž na to, že žalobce byl před vydáním rozhodnutí seznámen s názorem odvolacího orgánu a s hodnocením poskytnutých podkladů. Žalobce ovšem zůstal nečinný a nijak svůj nesouhlas s hodnocením podkladů nevyjádřil.
10. Vyměřený úrok z posečkání/splátek není sankcí, ale následkem nezaplacení dlužné částky ve lhůtě splatnosti. Tento úrok plní primárně roli ekonomické náhrady za prodlení, sankční složku obsahuje úrok z prodlení.
11. Závěrem navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Posouzení věci soudem

12. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez nařízení ústního jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí celního úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
13. Soud v první řadě předesílá, že obsah a kvalita žalobních námitek předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Pokud jsou žalobní námitky kusé, je tím předurčen nejen obsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozsudku. Žalobce se v zásadě omezil na obecné konstatování nesprávnosti a nezákonnosti platebního výměru v celém jeho rozsahu, přičemž tyto námitky nijak nekonkretizoval (k tomu srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78). Jediná tvrzení, která žalobce konkretizoval, spočívají v nedostatečném zohlednění jeho osobních poměrů, v důsledku čehož byla vyměřená částka nepřiměřeně vysoká a postup správního orgánu nepřiměřeně tvrdý. Žalobce tedy předmětem přezkumu učinil otázku přiměřenosti vyměřeného úroku z posečkání/splátek.
14. Dle ustanovení § 275 odst. 3 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, v rozhodném znění, je dlužník povinen zaplatit za dobu posečkání nebo splátek určený úrok z odložené částky, přičemž tento úrok se nepředepíše, pokud by *jeho vymáháním byla vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných nebo pokud by vymáhání nedoplatku vedlo k hospodářskému zániku dlužníka*.
15. Soud upozorňuje, že správní orgán se nemohl dopustit nepřiměřeného zásahu do práv žalobce tím, že postupoval podle zákona v otázkách, ve kterých neměl prostor pro vlastní správní úvahu. Z citované právní úpravy je zřejmé, že úrok bude předepsán z odložené částky v zákonem určené výši (140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné v první den kalendářního čtvrtletí). Vzhledem k tomu, že výše výroku byla stanovena (a žalovaným opravena) zcela v souladu se zásadou zákonnosti, soud v tomto postupu neshledal žádné pochybení.
16. Zbývá pouze posoudit podmínku, zda vymáháním úroku nemohla být vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných, což už představuje prostor pro správní uvážení správního orgánu. Jelikož tato námitka je zcela shodná s námitkou uplatněnou v odvolacím řízení, soud odkazuje na její vypořádání žalovaným, jelikož se s jeho úvahou plně ztotožňuje. Nad to je třeba upozornit, že žalobce ve správní žalobě nerozporuje žádné níže uvedené konkrétní skutečnosti, které žalovaný při této úvaze bral v potaz.
17. Soud tedy pouze stručně rekapituluje klíčové okolnosti relevantní pro závěr žalovaného o tom, že podmínka pro nepředepsání úroku z posečkání/splátek nebyla naplněna. Předně bylo konstatováno, že příjem žalobce ve výši 20 843 Kč je téměř dvojnásobný oproti částce tehdejšího životního minima, přičemž při výpočtu této částky žalovaný vycházel z předpokladu společné domácnosti s manželkou, jelikož to bylo ve prospěch žalobce. Zároveň byla zohledněna skutečnost, že se matka žalobcových dětí věnovala podnikání, což vyplynulo na základě srovnání skutečností zřejmých z rodného listu se skutečnostmi dostupnými z tehdejšího obchodního rejstříku. S poukazem na toto zjištění bylo zřejmé, že žalobce není jediným živitelem svých synů. Další významnou skutečností byla existence solidárního dlužníka vyměřené částky, kterým je osoba zúčastněná na řízení. Zohlední-li se i skutečnost, že důvodem pro vznik původního celního dluhu byla

prokázaná trestná činnost žalobce, nemá soud žádné pochybnosti o tom, že provedená úvaha byla zcela přiměřená. Soud tedy uzavírá, že neshledal naplnění podmínky, že by vymáháním úroku mělo dojít k vážnému ohrožení výživy žalobce nebo osob na výživu odkázaných.

18. Žalobce ve své námitce nereagoval na žádnou z výše uvedených klíčových skutečností a nesnažil se je žádným způsobem rozporovat. V podstatě zopakoval svou již dříve uplatněnou odvolací námitku, kterou podložil také totožnými listinami. Soud dospěl k závěru, že správní úvaha žalovaného byla zcela dostatečná, přičemž žalobce vůči ní neuplatnil žádné konkrétní výhrady. Nad to je třeba upozornit, že žalobce byl navíc s výše rekapitulovaným předběžným názorem žalovaného podrobně a s předstihem srozuměn prostřednictvím výzvy žalovaného ze dne 21. 7. 2016, přičemž nevyužil lhůty stanovené k vyjádření a neuplatnil k naznačenému stanovisku žádné protiargumenty.
19. Vzhledem k výše uvedenému nebylo ze strany soudu třeba dodávat cokoliv nad rámec výše uvedených zjištění, kterými argumentoval žalovaný.

V. Závěr a náklady řízení

20. Při přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu jako nedůvodnou. Proto ji v souladu s § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
21. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Podle § 60 odst. 5 soudního řádu správního má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil.
22. Žalobce ve věci úspěch neměl, tudíž nemá právo na náhradu nákladů. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. listopadu 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

